

2- Akmış kan:

Akan kan haram kılınmıştır. (Enam, 6/145) Hayvanlar kesilince vücuttaki kanın büyük bir kısmı dışarı akar, az bir miktar da ince damarlarda kalır. Kan yemenin haram oluş hikmetlerinden biri, daha önce geçtiği üzere akan kan ile birlikte vücuttaki mikrop ve parazitlerin de dışarı atılmasıdır. İşte bu dışarıya akan kanı yemek, içmek haramdır. Zaten böyle bir şey pis olduğundan bozulmamış insan tabiatı onu yemekten, içmekten tiksindir.

İnce damarın içinde kalan veya dalak ve ciğer gibi âzalarda bulunan kan ise, akmış sayılmadığından et ve sakatat ile birlikte yenilmesi mübahtır.

3- Domuz eti:

Domuz etinin yenmesi Kur'ân'ı Kerim'de açık ve kesin bir ifade ile haram kılınmıştır. (Bakara, 2/173, Maide, 5/3; Enam, 6/145) Ve yine ayette bildirildiği üzere domuz etinin pis oluşunda şüphe yoktur. (Enam, 6/145)

Esasen domuz etinin yenmesi bütün ilâhî kaynaklı dinlerde haramdır. Tevrat'ta domuzun murdar olduğu bildirilip etinin yenmesi ve ölüsüne dokunulması yasaklanmıştır: "Domuz çatal tırnaklıdır, ama geviş getirmez. Sizin için kirli sayılır. Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız."(Tesniye, 14/8)

İncil'de, domuz etinin yenilmesini kesin yasaklayan açık bir ifade yoktur. Bununla birlikte birçok yerde domuz aşağılanmıştır. (Bk. Matta, 7/6; Markos, 5/11/14)

Domuz, tabiatı icabı, ekşimiş ve kokuşmuş maddeler yiyen ve pislik içinde yüzen bir hayvandır. Bu sebeple eti, başta trişin ve tenya olmak üzere birçok mikroba yuvalık yapmaktadır. Domuz etinden insana geçebilen trişin, domuzlarda ağır bir hastalık yapmaz. Halbuki insanlarda, çok tehlikeli ve öldürücü bir hastalık meydana getirir.

Domuz etiyle alınan trişin kurtçukları, mide ve bağırsak yoluyla kana geçer. Böylece de, bütün vücuda yayılırlar. Trişin kurtçukları özellikle çene, dil, boyun, yutak ve göğüs bölgelerindeki kas dokularına yerleşirler. Çiğneme, konuşma ve yutma adalelerinde felçler meydana getirirler. Yine kan damarlarında tıkanıklığa, menenjit ve beyin iltihabına sebep olurlar. Bazı ağır vakalar, ölümle sonuçlanır. Bu hastalığın en kötü tarafıysa, kesin bir tedavi şeklinin olmamasıdır.

Trişin gibi zararlı maddeler modern tesislerde istihale ile arındırılabilir. Fakat bu durum onun helâl olduğu manasına gelmez. Her şeyden önce Allah, domuzu haram kılmıştır. Onda bizim bildiğimiz bilemediğimiz birçok zararlar vardır.

Diğer taraftan domuz eti çok yağlıdır. Yenildiği takdirde, bu yağ kana geçer. Böylece kan, yağ tanecikleriyle dolmuş olur. Kandaki bu fazla miktardaki yağ; atar damarların sertleşmesine, tansiyon yükselmesine ve kalp enfarktüsüne sebep olur.

Ayrıca, domuz yağı içerisinde "sutoksin"denilen zehirli maddeler mevcuttur. Vücuda giren bu zehirli maddelerin dışarı atılması için, lenf bezlerinin fazla çalışması icap eder. Bu durum, bilhassa çocuklarda lenf düğümlerinin iltihaplanması ve şişmesi şeklinde kendini gösterir. Hasta çocuğun boğaz bölgesi anormal bir şekilde şişerek, âdeta

domuza benzer. Bu sebeple, bu hastalığa "domuz hastalığı"(skrofuloz) adı verilir. Hastalığın ilerlemesi halinde, bütün lenf bezleri cerahatlenerek şişer. Ateş yükselir, ağrı başlar ve tehlikeli bir durum ortaya çıkar.

İnsan ve hayvanlar, yedikleri gıdaların az-çok tesirinde kalırlar. Mesela, köpek, aslan gibi et yiyen hayvanların yırtıcı; koyun, keçi, deve gibi ot ile beslenen hayvanlarınsa daha uysal ve yumuşak huylu oldukları malumdur.

Bu durum insanlar için de geçerlidir. Nebati gıdalarla beslenenlerin, genellikle halimselim; et ve et ürünleriyle beslenen insanların ise daha sert mizaçlı oldukları tespit edilmiştir.

Domuz, dişisini kıskanmayan bir hayvandır. Domuz eti ile beslenen insanlarda, kıskançlık hissinin zayıfladığı veya dumura uğradığı gözlenmiştir

Fransız filozoflarından Savorin de beslenmenin mizaç üzerindeki bu tesirine çok önem vererek, "Bana ne yediğini söyle, senin ne olduğunu haber vereyim." demiştir.

Denizde veya belli havuzlarda domuz yağı katılmış yemle beslenen balıkların yenmesinde mahzur yoktur. Çünkü bu yem, balıkların vücudunda belli istihalelere, yani kimyevî değişikliklere uğrar. Şu kadar ki, nasıl sokaklarda salma gezen ve pislik yeme durumunda olan hayvanların boğazlanmadan önce birkaç gün bekletilmesi gerekiyorsa, necisü'l-ayn yani tabiatıyla pis bir şey yiyen balıklar da bir-iki gün bekletilmelidir.